

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه اماره در اثبات دعاوی حقوقی در نظام حقوقی ایران

محل انتشار:

کنفرانس ملی کاربرد فناوری های نوین در علوم و مهندسی، برق و کامپیوتر و IT (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ابوالفضل اسکندری - دانشجو کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک

علی جعفری - استادیار و عضو هیات علمی، پردیس فارابی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اماره به دو دسته قانونی و قضایی تقسیم می شود در اماره قانونی نتیجه گیری از نشانه های موجود را خود قانون عهده دار می شود ولی در اماره قضایی این امر به دادرس واگذار شده است. اماره قانونی از لحاظ درجه اعتبار به دو دسته اماره قانونی نسبی و اماره قانونی مطلق تقسیم می شود. جایگاه و منزلت امارات و حدود اعتبار آن در میان سایر ادله در اثبات دعاوی حقوقی موضوعی است که در این تحقیق مورد بررسی قرار گرفته است. هدف از بررسی جایگاه امارات در اثبات دعوی روشن شدن رابطه امارات با سایر ادله اثبات و راه حل مقتضی در صورت تعارض امارات با سایر ادله اثبات است. در راستای نیل به این هدف ضمن تعریف اصطلاحات کلیدی، همچنین بیان کلیات مربوط به اماره تعارض و قواعد ها عمومی ادله اثبات، اقسام و ویژگی امارات، حتی اساس و منشاء آنها و نقش استقراء و قیاس در امارات مورد بحث و گفتگو واقع شده است و پس از آشنایی اجمالی با هر یک از ادله اثبات، تعارض اقسام امارات با هر یک از ادله در نهایت نقش و جایگاه آنان در اثبات دعاوی مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. از آنجا که امارات قانونی مطلق به واسطه ضرورت های اجتماعی و حفظ نظم عمومی ایجاد شده اند، هیچ یک از ادله اثبات تاب تعارض با آنها را ندارند. اما تساقط، تقدم و مغلوب شدن سه صورتی است که از لحاظ نتیجه تعارض اماره قضایی با سایر ادله اثبات به دست می آید و این امر در مورد اماره قانونی نسبی به دو صورت است تساقط و مغلوب شدن آنچه که از مقایسه تعارض تمامی اقسام امارات با سایر ادله به دست می آید، نشان می دهد که از لحاظ ارزش اثباتی ابتدا اماره قانونی مطلق، سپس اماره قضایی و در آخر اماره قانونی نسبی قرار می گیرد.

کلمات کلیدی:

تعارض، اماره قانونی مطلق، اماره قضایی، اماره قانونی نسبی، ادله اثبات دعوی، حقوق مدنی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/748549>

